

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ser[m]ones de septe[m] viciis criminalib[us]
eoru[m]q[ue] remediis magistri Pauli Wan theosophi et
co[n]cionatoris Patauiensis eximii**

Wann, Paul

[Augsburg], 1517

VD16 W 1186

De septi[m]o vicio capitali: vic[us] de Auaricia. Sermo. Cl.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30065

Bermo

三

Sic ei clau^r clau^s expellit; ita sepe recordatio
ardor^r gehene ardore excludit luxurie. hec I. si.
Modica ei et breuiissima ē voluptatis venera;
sed eam sequunt̄ coruēta semp duratura; z ca-
ro in cineres resolutus; q̄ hmoi voluptatis est se-
minariuz; causa generis est spnenda z fugien-

Sta. **S**ed di, ut mouet Bern. in suo soliloquo.
Non de **D**ur est hic finis: non possum mundū spener: et
more carnē nō tam odio hīc. Et tridet Bern. mouēdo
ad meditatiōēm gehēbā p. remedito luxurie di.
Attendē diligētē qd sūt: qd fuerūt qāt pau
ca r̄ga nobiscū fuerūt: nibil ex eis remalit: nisi
cīnis et v̄mis. hoies sue fūt sicut tu. comedērūt:
bibērūt: tristērūt: et in bonis dies suos duxerūt:
et in pūcto ad inferna descedērūt. hic caro vīni
bus et illuc aīa ignib⁹ depurat. Quid, p̄fuit illis
breviū leticiā: volūptas carnis: ris⁹ et sūta. Nā
de exultatiōē illa ceciderūt i magnā iūma et tor
menta. qd illis accidit tibi accidere poterit.
qz hum⁹ de humo: lūm⁹ de limo: de terra es et de
tra viuis: et in terrā reuerteris. qn̄ venier dies vi
tūa vite tua: q̄ venier subito et fortissim erit ho
die. Certum em est q̄ morieris: sed incertū est
quō vbi: aut qn̄: vbiq̄ mors expectat te. si sa
piens fueris vbiq̄ tu etā expectab. Et seq̄. Si
carne segris: in carne punieris. si i carne delecta
beris: in carne cruciaberis. iusticia dei alit. iudi
care nō pōt qz qd merent opa nra. Qui pl̄dili
git mundū qz decū: scelit qz clausit: luxuria qz
castitatiē: sequit̄ diabolū et ibit cu eo in suppli
cii eterni. Et seq̄. Nūc aucte duob⁹ eligamus:
aut sp̄ cruciari cui imp̄p̄s: aut p̄petue letari cu
sīcī. **B**ea Bern. **C**onīcī remedito gūtū.

D. *Hec Bern. Quintū remedium sup̄ satisca-
scia. Huius, sc̄a luxuriā est sui būltatio. frequenter enim
no sui ex superbia nascit luxuria. q̄ cū hō vel de sc̄ie
lympitudine vel alia grā se inanis exrollit; et ce-
teris se meliorē in suo aio pp̄ponit: de⁹ in carne
eūz cadere p̄mitit: vt q̄ velut avis sup̄ alios se
volare sup̄biendo credit. nūc more bestie luxur-
riando se in ima p̄sternit. fin⁹ q̄ pulcre deducit
Greg. xxv. mōra. sup̄ illo Job. xxv. Qui docet
nos sup̄ iumenta fre⁹ et volucres celi erudit nos
di. Iumenta fre⁹ sūt q̄ v̄lū vite carnalē appetunt.
q̄b̄ dī in p̄s. Noli. fie. si. e. r. mu. q̄nō est ire.
Volucres hō s̄t q̄ sup̄be curiositatē studio sub-
limia p̄scrutant̄: q̄z sup̄b̄ labor increpat̄ cū di-
cit. Ultiora te ne q̄hieris: et fortiora te ne scruta-
tus fueris: sed q̄ p̄cepit tibi de⁹ cogita sp̄. Eccl.
iii. Docet ergo nos dñs sup̄ iumenta terre et volu-
cres celi. qdū b̄ qdū suimus agnoscim⁹: nec car-
nis nos iſerim̄as deſc̄it: nec superbia ſp̄sus ele-
uat. Qui ei carne labit̄ iumentoꝝ more p̄sternit
Nota Qui vō mēte p̄sternit more voluc̄r luxurias
pēna sublevat̄. sed būltate mēt̄ custodit̄ caſti-
tas corporis. Et subdit̄ Greg. Sic elati et sup̄bi-
usta fuerāt retributiōe feriendi. vt q̄ sup̄biendo
ſe boib⁹ p̄ferat luxuriād̄ v̄lū ad iumentoꝝ ſili-
tudinē deueluāt. fin⁹ illud p̄s. Nō cū in ho. cl.
nō inc̄l. cō. est iu. inſi. et ſi fac. ē. l. Et p̄m̄ Bre.
quidic ex ſc̄ptis: q̄ p̄f̄ superbia mēt̄ ſuit q̄s in*

vicia carnis / filis effectu tumefit. de ill' p̄his de
q̄b̄ ap̄l̄sait ad Rom. i. Qui cū coguissene deū
n̄ siē deū gl̄fi. nec gr̄as ege. s̄z evanue. in cogi-
su. Et postea ondit quō p̄p̄f sup̄bia cecidit in
pecorinā t̄ pl̄ q̄b̄ tumetinā luxurias di. Tradit̄
dit illos d̄e⁹ i desideria cordis sui. i. i inuidicā
Ecce de Greg. Lato meritis q̄s sup̄ba scia suble-
uavit. t̄ a volatu voluerit vltra apertū lapsi se-
iūmētor. Hec ibi. Et ibidē ondit q̄ p̄p̄f sup̄bi
am p̄m̄i bōti statī subsecuta fuit rebellio car-
nis. i cui⁹ signū cū peccauit mox pudēda cōte
rē. Gen. iii. Et ill' ḡp̄z q̄ s̄c̄ p̄p̄f sup̄bia m̄lti ru-
unci luxurias. sic p̄ būlūtrate t̄verā sui cognitio-
nē hō q̄fuit castitatem. Sepe ei d̄e⁹ cadere p̄mi-
st̄ sup̄bas t̄ḡies ut et b̄ būlūtare: marie eos q̄
alios p̄p̄f caluz carnal̄ xup̄i sp̄scitū. cū porti-
us ill' cōpāti. p̄ ill' deū orare ut relurgēret) stuz
diose deberet. H̄ b̄ faciū. q̄ sc̄ipos q̄s fragiles
sint nō cogitū. De hac cognitione sup̄p̄f yide
sup̄ ser. xiiii. N. Sup̄bia ei marie orit ex i grāns
tia sup̄p̄f: vt s̄. ser. v. D. Hez inq̄s sine dicea d̄
isto turpissimo vicio luxuriae q̄ v̄riq̄ in d̄o
cerina apl̄i ē fugiēdū. Rogem⁹ q̄ ip̄otēde deū
sine q̄ st̄inēces ee n̄ possū. iū b̄b̄ sap̄tēs
ut sua pietate t̄ misericordia nos sp̄ciat auxiliū da-
do: p̄ q̄b̄ b̄ viciū deuicare t̄ rādez cū castissimis
spiritib̄ erinalt̄ gaudere valeam⁹. Amen

De leproso vicio capitali: vici. de Aua-
ricia. Sermo.CI.

Quadrupedalism

Radix omni mali **z**
cupiditas. *j. ad Tim. vi.* In pcedē
tribo fmoib⁹ iā p lögū, peccatu⁹ et ipsi⁹ di
lationē audist⁹ de ser vicijs capitalib⁹ vici⁹ sus
pbia/iudia/ira/acidia gula/luxuria; et de ma
licia illor⁹ pcoꝝ: de futilitate spēbi corūdē. Quo
cti⁹ b̄ ordie dicidē quē pdicādo fuius: sp poste
ri⁹ pcam sc̄fz et sc̄f p ex pcedēti: vtpbra iudia
ex supbia/ira ex iudia: et q̄ radē acidia. et ex aci
dia gula. ex gula ḥ luxuria: eo q̄ ipa gula fo
mentū et nueruntētū dat lasciuētī carnī. nō ven
ter et genitalia s̄ sibi iuicē valde vicina. et vēcer
mero estuās de facili spumat in libidine: teste
Hiero. Nūc hō irendo, psc̄d de avaricia: q̄ es
prīmu⁹ viciū capite⁹ et vltim⁹. qđ io vrsq̄ ad finē
refluuit⁹, p vltio ordīauit. q̄r avaricia mag⁹ abū
dat ī fine vite hois siue ī sensib⁹: q̄ se tenaces et
cōf̄ timēt sibi deficere. qđ vrsq̄ vī dī Señi. et
maria stultitia: pl⁹ vīc̄ q̄rere et via trico ybi mi
nus restat dī via. siue pl⁹ desiderare et gregari
re vbi minor spes ē vite. **S**icut ā senes cupi
di et tenaces p̄f̄ duo. Prio q̄ ex senectute mul
tiplicat̄ frigiditas ī corpē: q̄ apta nata ē p̄strin
gere. Et idō in sensib⁹ minutis et gaudere et dare
q̄ pcedēti ex dilataratiō cordis. **S**ecundo id: qđ
quinto aliquo pl⁹ et deficiēs tāco mag⁹ amar ea q̄b⁹
sustentat̄ eius vita. Quia ḥ senes vident̄ in se
deficere virtutē naturaleēideo mag⁹ pecunias
amant: nec ita cito dant eas. Est tñ v̄c̄ q̄p̄
hoc senes nō excusant̄ et petō:imo grainus v̄s

3.

De Sularicia

denē peccare q̄s iuniores: eo q̄ in eis magis de-
bet dñari rō: q̄ quā hīnōi mala affectōe; et paliū
debet cōpescere siue declinare / et ei resistere. Jō
ēt p̄mo de supbia: et in fine de auaricia statui or-
dinem p̄dicando: q̄ supbia est initiu ois p̄ci.
Eccl. x. Et debuit poni a principio. Auaricia
vo est radix om̄is mali et p̄ci. radices autē in
imo siue in trā: nō poni debuit tñ illū ordinem
in fine, vel q̄ supbia iccepit in celo: auaricia vo
in trā. ḡ tē. sīc de illis postea statū dicaz. Sic ḡ
habet q̄re in fine mē capitalia vicia dicere co-
gitaueri de auaricia: de q̄ de aplūs in themate
q̄ si radix oim maloz. Pro ḡa Ave. ¶ Ra-
oim maloz est cupidi. vbi ē. ¶ Primo circa
hī themat̄ post et q̄s dicere: quo s̄l' stare p̄m
id qd̄ d̄ Eccl. x. Initiu ois p̄ci supbia. et h̄bz
apl̄ in themate. Radix oim malo. est cupi. vñ
det em̄ idē esse initiu et radix. si ḡ supbia est ini-
tiu ois p̄ci: tūc cupiditas siue auaricia nō p̄t
esse ad oim maloz siue p̄coꝝ. Ad b̄ dōz est:
q̄ verū v̄z est. vies q̄ supbia est initiu ois
mali siue p̄ci: et q̄ auaricia siue cupiditas ēra
dip oim maloz siue p̄coꝝ. q̄ nullm gen⁹ p̄coꝝ
est qd̄ nō aliq̄ p̄ueniat ex supbia: aliq̄ vo ex
cupiditate vel auaricia. Verbi ḡa. Est aliq̄
hō q̄ ex cupiditate fit supbia: et est aliq̄ q̄ ex sup-
bia fit cupido. Nam aliq̄ hō est q̄ nō esset ama-
tor p̄cunie: nisi p̄b̄ putaret se excellētiorē esse.
Ec est aliq̄ q̄ nō amaret excellere: nisi putaret
p̄b̄ maiores diuitias se h̄z: sīc s̄l' q̄ dignitates
et stat̄ sibi p̄curat: q̄bo nō s̄l' dign vel idonei. et
faciūt ēū finē vt possint thesaurizāt siue abu-
dere. H̄c sual̄t in glo. sup̄ h̄bo rhēas. Qua-
re aut̄ supbia dicat̄ ē initiu: et cupiditas radix
oim maloz: est adhuc alia cā. q̄ ome p̄cm fit
p̄ auerſionē a creatore: et p̄ auerſionē ad crea-
tūrā. Lū aut̄ p̄us in p̄co siue auerſio: recte sup-
bia de initiu ois p̄ci canq̄ p̄us et supius. Etiaꝝ
q̄ in om̄i p̄co p̄mo est qdām cōceptus et inobe-
diēta: q̄ p̄cipiū et inobedientia in re est supbia.
Auaricia vo d̄ radix canq̄ inferi⁹ et posteri⁹.
Nam radix inferi⁹ manet. Ideo specialiter auari-
cia dicit̄ radix oim maloz. q̄ ex cupiditate vel
auaricia vt frequenter mala et p̄ca orūt ad s̄l' tū-
dīnē radicē. q̄ sīc radix roti arbori alimentū
p̄star: sic hō p̄ diuitias facultatē acq̄rit qdām q̄
p̄cm d̄ siderādī vel p̄perrādī. Supbia aut̄ d̄
inirū ex ca sup̄ dicra. et iō: q̄ supbia ē finis p̄p
quē oia alia p̄ca comittūt. vies q̄ hō v̄at p̄co
p̄ter se. finis aut̄ p̄mū in intētōe. Nū si medi-
eū vule p̄curare sanitati p̄mo incedit p̄b̄ face-
re: postea incipit a morbo ipm repellēdo. et sic
sanitas est p̄mū in intētōe: et ultimū ī execrōe.
ita codē mo est in petis. Un̄ supbia ē inordiāt
amor p̄rie excellētē: ad quā excellētē attingē
dā oē mali p̄ cōmiti. et p̄b̄ supbia ē initiu ois
p̄ci. H̄c sīc nō cōsiderat theologos. Nūc
q̄m̄ p̄sequēdo mām̄ de auaricia. p̄mo vidēdū

est qd sit auaricia. et pñr alia q valer ad decessatione auaricie. C circa pm: vicz qd sit auaricia est noradu: q dupl loq possum de auaricia. vno mo vt est pem gnale. alio mo vt e pem qd sit. speale. Prio mo auaricia fin incetoz Greg. in qdā homē inordina: a perit bñdi quācūq rē sive sint res extiores sive intiores. Extiores sive sint mobiles. sive immobiles. vt dom: agric vne: possessioes: vestes: pecunie. t sic de alijs. Intiores sive sint nales. vt sanicas: pulcrius: do: forcento tē. sive acqsite. vt scia: utrues tē. Et b vult Greg. vbi s. di. q auaricia est appetitus inordinatus: nō solū pecunie. sive scie et alterius et auaricie boni opalis: e pcam p pecunia mēsurari: cu sup modū sublimitas ambiret. Aug. in de li. ar. dt. Auaricia nō in solo argēto vli nūmis: h̄ i oībo rebo q imoderate cupiūt intelligēda. et illo mo auaricia nō ē spēale pem: h̄ gnale. C Scō possim loq de auaricia ve est pem spēale. Et tūc auaricia ē inordinata: amor appetitus: sive cupiditas ad bñdu vli possit dēdū extiora bōa velita: q se ordīata ad puidēdū neccitati sive sustentati vice būane. vt se dominus: agric vne: ville: caltra: aux: et argenti: et cetera metallū aut possessioes. Et io Ihsu li. Ego dt q auarior qm q uideris. S qm b̄ bona pnc dupl qm ideleris. vno mo vt p̄pria. alio mo ve aq liena. io auaricia vt ē spale pem adhuc dupl accipit. Uno° vt ē inordina: amor sive appetitus ad bñdu aut possidēdū aliae: et q amore vli appetitu mouet bō ad volēdū/accredū/aut possidēdū aliae idebitae: vices p fraudē in tēbris emēdo vli vēdēdū aut p̄mitēdo: sive p furtū/rapiñā/vsūrā/aut pauperi: violēta et iniustā oppisiōne. Et tal auaricia directe opponit iusticie. Et illo° accipit Ezech. xxi. vbi d: Principes ei⁹ in medio illu qm lupi rapientes pda ad effundēdus sanguinē: auare lucra sacerdō. t E cōs. v. Bua. nō ipse. pe. Blio° accipit ve est inordina: amor et appetitus ad diuitias. p̄prias: vt cuq nis amares viles et extiores. t p̄f b̄ nis tenacit illas retinet: et i possessis nis delectat: qm̄is ē n̄ velie rape aut reticere aliae. et illo° auaricia ē spale vñ ciu et opponit libalitati q moderat b̄ affectōes circa dītias. p̄prias. t ē sp pem. Un glof. sup illo ad Heb. vi. Sint mores sine auaricia p̄tēti p̄ sentibz dt. Auar est qm tenet est in largēdo: cu pid⁹ in accipiēdo. Et dīct p̄ auaricia nō solū auaricia est i dītibz q imoderate et pl⁹ debito acqrunt aut p̄gregariate rerunt dītias sive res extiores. s. diuitibz: pl⁹ qm sint: neccarie sibi et suis fin statut et 2ditoz h̄ et i pauhā: h̄ et i pau pñb qm lucz nō bēant suscipia: tñ pñb iueas amāt qm ex b̄ mouet ad desideradū eas sus pra modū. et qm̄iūq possente illas acqrerēt: ēē si ēē h̄ dei legē et p̄ceprā. vel sic imoderate dele crat in quo qd hñt. vt nō dēt vbi ē fin recēta rō nō ēē dandū. Un sup illo p̄s. li. Udebitur iu. et ci. et sup iñm ride. et diceat. Ecce bō qm nō po. deū adiu. su. h̄ spē. in mul. diui. suau. dt Aug. Aug.

Bermo

CH

divit aliquis pauper probam dicere: spiritu si meritu
di dicitur suus: ret in me accedit proanos suos,
resperit forte circa se diuitie ornati induit: et
aut in corde suo de illo dicitur: non de me. Et o*tra* quod
subdit Aug. Noli te in excipe: noli te separare:
si vides et timueris et postea rideas. si. in nouissi
mo die ver preculari iudicio tuo, non quod cib*is* predict*is*
si egeas facultate et ardeas cupiditate: but gener pau
peres accedit: ne diuites passim reprehendat: et dicitur
pauperate iustiores se et plumbat. Et in sepe in
sto dei iudicio accidit ut pauperes sic cupiditate
et avaricia ardentes: quod plus congregat tuo eis
dicitur aliquon pro occasione aliquia pro subterfugit: vicez
pro ifirmitate hostilitate incepit re. Et promis ba
bem*is* in vi. pa. Hortulan*is* quod totur labore suu
effundebat in elynas: et vix sibi victur necar*um* reti
nebat. postea sarbana instigare collegit lagenu
la plena cum numbris quob*is* in senectute yiceret. Lo*ri*
tigia aut*em* ut purusceret pes ei*us*: sed spiritu presum
mos in medicos: ad yleim*um* boni medici prosilio
fec*er* pede abscondi. Ead*e* at nocte cum ad se reuers*er*
ingemisceret: astut*er* ei angel*us* di. Ubi st*an* num
quos collegisti: vbi e*st* e*ius* spes: At ille, peccau*it*: et
amo no*te* facia*it*: tunc angel*us* fertur pede ci*p*: et res
titut*er* e*st* medic*um* venies i*uenient* a gro opante*re*:
et mirabat*ur* de fata mutatio*ne* ex dei mia. Qua*ns*
vis arm*um* predict*um* avaricia i*u*ni*at* i*pa*up*ibus*: fre
quent*er* ab*u*dat*ur* i*dir*ib*o*. Et b*ut* e*st* quod res min
dan*as* possider*et*: allic*it* anius ei*us* ad e*ius* amore*re*.
v*a* d*icitur* Aug. ad Pauli. quod trena art*us* dilig*er* ad
ep*iscop*um*um* recip*er*a*it*. Na*rum* i*u*nic*is* trist*is* discessit.
de quod salvator Mar. xix. nisi quod mag*is* h*ab*ebat*ur*
d*icitur* u*ni*tas. Un*um* cu*m* dix*it* ch*rist* do*minus* sea i*w*enture sua
m*adara* dei custodi*u*isse. et subiung*er*et. quod ad*h*uc
m*u*bi*de*c*it*: At illi i*esus*. Si vis p*ro*f*ess* esse:
va. et yen. oia quod ha*bit*. et da pau*er*. et heb*re*. in cel*um*. et
re. seq*ue*. me. L*et* ad*u*disser*et* adole*scens* v*er*ba he*be* ab*u*
tr*ist*: erat cu*m*ltas his*is* possessio*ne*. I*esus* at*que*
dix*it* discipul*um* suis. Am*is*e dico v*ob*is. quod di*u*ces dif
ficile i*tra*. in reg*is*. ce*re*te*re*. v*er* ibid*e*. Et i*o* d*icitur* Ch*rys*.
sup*er* Mar. App*os* dicitur maiore*re* accedit flama*re*
et v*er*hem*et*tor*is* sic cupido. quod m*u*lti diuites p*er*
pieni*ta* in se cog*it*ere p*re*nt*er*. vice*re* quod mag*is* fuerit li
bales cu*m* paucis diuiti*is* habu*er*et: quod n*ec* cu*m*ly*cas*
h*ab*er*it*. quod sp*iritu maior cresce*re* cupiditas ex p*ra*al*u*
aug*ment*atio*re*. et i*o* d*icitur* Sap*er*. Ec*cl*. v. Aua*re*.
no i*ple*. pec*co*. Di*o* quod circa p*ro*miss*io*. Lu*bo* illa
ext*er*iora p*ra*al*u*s sint inf*er* bona hu*mana* m*in*ima: et de
se mun*er* dilig*ibil*ia. quod cu*m* r*ati* laborib*is* ac*qr*u*te*
t*at* cur*is* et anxiet*at*ib*is* defend*er*unt*ur* s*u*eu*re* et f*u*anc*is*: et
r*ati* magnis dolorib*is* dep*er*d*u*nt*ur*: cur*is* quod ho*ies* co*it*
et ea t*er*rene*re* dilig*er*unt*ur*: ram*au*ide*re* z*eg*reg*ar*: et r*ati*
n*aci*l*re* rem*er*ent*ur*: et e*is* luc*ra*dis*is* follic*u*ri*re* s*u*er*re*: et les*is*
per*cam* l*ato*s*is* sustin*er* labores*is* et p*ie*la*is* p*er* e*is* ac*qr*
d*ic*is*is*: in tra*ns*: in mari*is*: ab i*cur*su*is* et t*io*re*is* hosti*u*ze*re*. et
en*tr* p*er* virt*ut*ib*is* ac*qr*end*er*as*is* et bonis*is* sp*iritulib*is*. im*o*
et p*er* c*en*is*is* quod: et amod*ic* i*o* quod null*um* fac*it*
dilig*er*unt*ur*. R*ar* fm doc*er* theologie*is*. ill*u* quod s*u*st*it*
f*icit* ad*u*pos*tu* p*re*nt*er* et tres c*ac*. P*ri*ma quod b*ut* i*o* est
quod ho*ies* v*er*ben*et* dilig*er* honor*es*/ p*re*dict*ias*.**

liberates / volupates et huius. Et videt quod diuitias
oia illa paret huius: et sic sine eis pauperrimi quis se
sat? retemur: alii subiecti: ad finem cogit: diuities
atque ab oibz honoratae / laudatae / alijs perficit et dñas
Huius g. sola pecunia honorata. quoniam aut fortes et
viriles / per republica militares honorabat tunc for-
tissimi iurebat. I. Eth. Sic est quoniam scientes et docti
in maioru iureteria bebat tunc viri / frumentissimi iure
ebat. Nam oili reges et ipatores prior filios suos lib-
eralibus studiis eruditur. et tunc sapientes plim re-
pertis / iusticiam in republica perfuerunt: cum sic dominabat
victoria ut non quis sine vecindia. Amor g. talium. s. bo-
norum / pridem et ceterorum mouere hoices ad adquerendam
copiam dicuntur: ut per hoc habent ipsi illa artigaria,
vn. Iac. ii. 12. Si introierit in quem vivio vir aure
um anulum bene in yeste candida. introierit autem et
pauperis ordo biceps: et iedas in cuiusque idoneitate yest
stet pictarum: et differitis eius: tu sede bic bene. paup-
erum atque dicatur: tu sta illic: que sede sub scabello pe-
diis meorum: nonne iudicatus apud vosmetipos: et fa-
citur esti iudicium cogitationem vivi et iniquum. s. pro
acceptio eius plonap. q. d. rei. Ecce quoniam diuitiae
honoratae. Sicut amor carnalium voluptarum finaliter
in odio huius facit hoices diuitiarum / gregari et rati-
onale illius voluptuosae vivit: et sine labore: et sine
timore defectus: et in securitate sufficiet et palium
recepit vita sua. sed quoniam noster fuit ille qui est in
euangelio. Lu. xii. quoniam mitem diuitiarum / gregari dixit aie-
sue. Jam gaude / epulare et letare: quodrepo. bene
multi. an. plus. si dicunt est ei Scilicet hac nocte re. a.
tu. ate: et quod agere. Ceterum q. d. salvator noster non est
victus tua et ceterum. Ecce ideo quod propter bona palium et amorem. Jo-
romai primo noluerit et ceterum colere. per deo: eo quod per
cauerat paupertate. Scribit enim in hisce romanoz
quod romani disputauerunt in consilio: viri chris in numero
deorum esse recipiebantur: cum tot miracula fuerint: opere
Et ratione diffinitum est quod non obsecraverunt: quia natus in ynis
quis retemur. Hec est bene per eum non quod iudei noluer-
int nos hodie volunt recipere eorum: verum messiam
christum dominum: quod pauperem vident. Secundo diuitie ideo
gregari: quod hoices considerant mala quae eis eveniuntur
ex diuitiis / gregari et posselli eis. Raro enim aut
nisi magis diuitie gregari aut possidet sine
militia et magnis peccatis. propter quod apostolus. ad Tim. vi. vi. vi. habet dictum est. Radix omnia mali est cupi.
Quod hoc ex affectu gregadi diuitias incitat in
multa peccata: prout papulum ibide dicetur. Qui volunt
divitiis fieri. et ceterum et in laetitia diaconi et in desideriis iuri. quod mer-
ito. et iterum et pidi. Et sic secundum prius. Nam tales cuius
pidi dicti sunt qui videtur paupes ex necessitate copulsu
gaudent: ut ipsi emat: et sic gaudent de malo prius: quod
est in charitate. Secundo propter necare prius dar minima
res valeat: et sic afflictum quem ex modicato dilectione
nisi prius obsecrare fleuare per affliger in minus dabo
et dilectiones prius. Tertio defraudari imberes: dñs
scit cur et revidetur et valeat: et defraudat est et re-
detur: ut s. minima percuti tribuendo. Quarto malum pro
bono yedendo cum multis medicinis et iuramentis.
Quinto cum multis fraudibus in mensura et potestate.

Ercolus

卷之三

£
Dublin

Solutions

De Auaricia

8 imo tales i oīb̄ ſcribi ſuis nibil faciūt amore
hūris: s̄z ſolū p̄p̄iu q̄rit luxz r̄ cōmodū tpale.
Ecce quō auari t̄ diuities icidūt i tērātōes mb̄
tas r̄ laqueū diaboli t̄c. Un̄ legit d̄ Eratoc: q̄cū
athēnas cā ſtūdiū p̄gret: n̄ paruit p̄d̄ auris ſe
cū hūit. q̄d i mare p̄cīt: dī. Q̄ p̄fīmē diuitie
ſollicitudinē plen: ſubmerga vōſine ſubmer-
gar a vob. ¶ P̄t̄ e b̄ oīdi de alijs p̄cīt: vīcī
ſugbia/gula/luxuria t̄c. P̄t̄ de ſugbia. Nā
plimi ex cōſideratiōe diuitiaꝝ ſuꝝ q̄s hñt ſe
ſup̄cēt̄os extollit: acſi diuitie meliores eos fa-
ciat alijs q̄ cas nō hñt: r̄ t̄c̄ ip̄ ſolaz di-
uitias honoz obeat: alijs ex b̄ ſp̄nēt̄es. Ecce il-
le mēdīcōt̄. Lui⁹ en̄ ſt̄u vēz ē. q̄z fz p̄bm. ii.
Eccl. ſola t̄v ſue t̄tuosi honorādi ſūt. p̄p̄ q̄d
de ap̄l̄s vbi ſ. Dirib̄ b̄ ſcl̄ p̄cīp̄ ſi ſublie ſape
.i. ſim Glo. nō ſup̄bire i diuitiō. Et ſubdit glo.
Sugbia ē v̄mis diuitiaꝝ. Et ḡndis animū ē q̄
inf̄ diuitias illo morbo nō rāgāt. Q̄ aē ex diu-
tiſ ſoriat̄ gula/crapl̄e/luxuria ſue carnales vo-
luptates r̄ dīcīt̄ ſi facile p̄z ad ſenſū: q̄ diues
h̄ vñ de his ſibi p̄uidere p̄t̄. Jō p̄p̄ diffīltat̄
t̄ ſi ſe habēdī diuitiis ſi ſapies eccl. xxi.
Brūs diues q̄ ſuēt̄ ē ſine maclaz: q̄ p̄t̄ au-
rū nō abjet̄. ſi cor ap̄onēdo: nec ſpauſe i pecūia
r̄ theſauri. Et q̄ raff̄ ſe diffīlcē fec. Jō ſubdit. q̄ ſi
eſt̄ b̄ r̄ laudabim⁹ cū. fec̄ ei mirabilia i vita ſua
vīcī ſeo q̄ inf̄ diuitias ſi ſteſdū nō amauit eas

V q.d. valde raro tal' iuenit nūc ī mō. **T**ertio
iō diuitie 2gregat̄ a manū; qz hoies nō sūdes
rat̄ maxia dana: q ex amore 2gregadāz diuitie
arūz et ex diuitiis possessi hñt ī spūalib. imo ī
eterni bonis; qz diuirie p se nate sūr pfectione
charitat̄ ipedire: alliciēdo aim ad lecer distract
hēdo ab opib. bonis. ita vt hō pncipalius cogi
tet de diuitiis quō illas acq̄rat̄ aut acq̄sitas co
seruet. p̄f qd dī dñs Mar. xiiij. q follicitendo
secl̄z fallacia diuinat̄ suffocat̄ x̄bū dei Sun.

**Nota
diuicias
compari
fisco,**

**navis in
mari**

ditus sive seclaribus occupatoibz: mltq; qssat sol
licetudibz: multq; agitat cursz: mltq; et doloribz
et froribz circuadat. qbo animz subhicide flectit.
Et p b mltas bz tēratiōes et pccoz occasioes.
Credo nauis tal' vēris et agitat i rātuz
qyse vndis coopera i pfdū mergit. sic animz
hois cursz talibz tēratiōibz: qz diuine et alia mū
dana affcte: occupat sepissime dēcīt i plima
peca. vt pccz. Et p zns t'os cure et tēratoe ho
minē in pccua more et tērationē dimergit.
Tertio si nauis sic i piculo mari exis tua
dit submersionē et ad lit' pducit: b fit difficil
ter: et cū maris cursz et laboribz: et rarissime: et cū
mag dāno et eoz. q; i naui sit b zeigit: qz opz
qzqz merces et cera ejecit ad alleviatōz nauis.
Sic bō diues aut alias seclaribus negotijs de
dit: si ad portū puenit vice ecē. b fit difficile
me et cū magno dāno suo in spūalibz bonis: qz
cū diminutō frutū ad qz pficere potuisse.
Et sic oceānū cū magna diminutō eternū p̄
mij qd mereri potuisse: qd ytz magnū dānu
est. vice eternū et iestimabilis magnū dare. p raz
paruo tpali. De qdāno dñs vide dicere Mac
th. xvi. Quid pdest ho si vnuersuz mōm lu
cre: aicau su et de trinētū partia: nō solū per
dānationē: hz etiā p diminutō frutū: p mō
rū et oim spūalitū et celestū bonoz. p pterea sic
nauis onerata i mari qzq ad lit' pduci salua
nō p: nūl ejecianū aliq merces ad alleviationē
nauis. sic diues supflua bñs etnā bteudinē cō
seq nō pōr: nūl supflua distribuat paupibz. qbz
distribut: sepe alleviat et disponit ad portū vi
te ecē. Gz gprz rñsio ad dubitatioz: sup mo
tā: qre diuine cantrū amāt: q cū magnis cursz et
anxietatibz acqrunt et fuanit. et cū magnis do
loribz depdūt. Sicut em hoies sic executi amo
tpalit et re epalit qz qsi nō repurā eos hoies. yl valde cecat ho
modicā de eis faciūt estimationē q nō sit diui
tēs: hz fallūt tles i iudicio vls. Recete sic qz exi
stes i aere et videtē iaq iudicat ea esse maiore
qz est. Et ecōuerso: si oculus est in aqua et vi
der rem in aere iudicat eam esse minorē quam
est. Sic paup exiles i arido pauperari: cū vi
det aliquē mūdans dictis affluere iudicat eū
esse magnū fin illō p̄. Beatū direrūt populū
cui hec sit. Sz dixi qz tles fallūt. Us dīc qdā
phs. Nemo eoz qz nomē sublimes facit p̄t b
magni sit: sed qz fructe fulgēt. Nec em granuz
mūl magnū est qzuis supra monte sit positiū.
Et Bern. ad Eugenii scribit. Nunqd qz sum
ponit fixa idea summus: qsi diceret: nō. Sie g
in oculis diuītū patipes sunt modici: quāuis
reuera sine magni si virtuosi. Unde de Joane
bapista dictū est: erit magnus corā dño. Lūc.
1. Sequitur ergo: qz reuera diuītes et potentes
sunt modici. Unde Seneca loquēt de Diogene
ne maximo cōtempore diuītaz dīc. qz Alcī
dro regi offereēt sibi munera sic respōdit. Tol
le inqntō sit hec boim munera sed iumēoz
onera. De hoc Diogene dīc Seneca. Potent
Amor

Bona r
poralia
nō faciā
siam.

or erat Diogenes Alexandro macedone oia pos
sideri. Plus enim erat quod ille nolle accipe quod quod
ille posset dare. Sed beu sic se poteret et diuites
et plumbum excecerat: ut apud eos hoc non estimeat ni
si sic diues: vel saltus diunes sed appetitiam estimeat
plumbum honoratum vestes quod virtutes. sic referat. Consta
bulus de quodam pho: cui vili vestes non sunt admis
sus ad regem: postea vestes pretiosas sibi accommoda
ta induit: fuit admissus: et vestes in portia regis
osculabat plumbus. Quis cur hoc faceret: dixit. Non
norare me honoro: quod virtus non potuit vestes
obtinuit. Rogemus deum ut in eis pueris res
plumbum nob succurrat: ne tot pueri et malo inuol
uamur: sed potius per preceptum regium certa bona
sequamur. Amen.

De decessitate avaricie. Ser. CII.

Avaro nihil est scelere

Aleisti: et nihil est iniquum quod amare pecun
iam. Eccl. x. In predicto ser. audiuit quod
et que avaricia est radix omnis malorum. Quid est sic
avaricia gnarla et spealit. Et quod non solu in diviti
bus: sed et in paupribus est avaricia. Tandem vnde
dubitatorum que diuitiae siue epulatio bona etiam am
atur: ex quo tot cursus et anxietatibus acquiruntur et custos
diuntur: et magnis doloribus depudent. Nunc vero vi
densis erit de aliis quod ostendit ipsam avariciam cui
libet esse detestabilem. propter quod et sapientia in thema
te. quod avaro nihil est scelerum et. vbi s. Pro gera
tione. Ave. Maria. ni. est. et. **P**ro videtur erit de
expone thematis. Secundo quod sunt illa quod ostendit aua
riciam esse detestabilem: et sumptuose fugienda. **L**ira
ca primus est notandum: quod sapientes in aliis thematis
non vult dicere quod avaricia sit ceteri spiritus suu
rum genus: sed diuitiae per avariciam segregate pre
stat somnium omniis viciis. sicut radix arboris omnibus
et ramis. propter quod est apostolus. I. Thess. vi. Radix omnis
malorum est cupiditas. Potius ergo vobis thematis du
pliciter exponi. Primo sic. **A**varo nihil est scelerum. I.
ad puerum. puerum: quod ad oia pueri avaricia incli
nat. ut ex aliis apostoli iudicet. Secundo sic. **A**varo
nihil est scelerum. I. utur puer vel puerum: eo quod in avaricia
perfer bonum comucabilem vellissimum bono et comu
tabili nobilissimo. s. bono diuino. Ecce subdit sa
piens vbi s. I. Nil est iniquum quod amare pecuniam. I.
Quod vobis puerum potius exponi tribu modis. Primo sic.
I. nil est ini. I. et quod nati magis tristitia quod ama
re pecuniam. I. s. plumbum debito acquerendo et retinendo.
quod est coem legem nam oia erat coia. Secundo sic. I.
nihil est iniquum. I. insatiabiliter. Quod amare. pe. I. non de
quod habet pecuniam: sed quod amat inordinate pecuniam
nisi quod satiat. s. illud Eccl. v. Avarus non ipse habet
pecuniam. Ubi de globo. quod sparsus aegrot. Ror autem que
poterat bona non satiat animam: et quod diuitiae epulales
sunt finire corporeum et tristiorum. anima vero est ifini
ta sua capacitate: quia transcedit oes creaturas
illo modo quod non sunt tot creature quod intellectu
capiat: quoniam plures capere possit. et prope in solo bo
no increas: id est deo deficit. Est etiam incorpore
sua entitate: et est semperna sua duratione.

Tertio exponitur sic. **A**varo nihil est iniquus. I. i.
inequum: quod avarus dat et retinet bonum etrum. propter alii
propter avaritiam subdit vobis. Hoc enim avarus suam venalem habet
quod vices avarus suam. et vita sua natale retinet. propter etrum
vobis quod vita sua exponit puerum: quod est iniquissimum. Et
hoc sic ostendit. Iniquum repudaret quod vederet fratrem vobis
cognatum suum. Iniquum quod vederet puerum quemque plumbum
ligere tenet. Iniquissimum quod corporeum suum vobis seipsum videret
diligere: quod plumbum quod oes alios tenet diligere. **S**ed etiam
vobis quod sparsum quod avarus suam suam vederet. Hoc
fac avarus quod non solu fratrem cognatum puerum et
puerum suum. sed etiam sparsum suum vobis avarus vederet puerum
et retinet. **A**nus subiungit sapientiam vobis. L. qm. puerum est
vita sua. I. vita sua corporaliter non curando: ut pecun
iam lucre. Uel **L**etima sua. I. virtutes oes ut in
iustitia lucre. Hec est primo. **C**irca secundum videtur
dum est: quod sunt illa quod reddunt avariciam detestabilem in
peculari. Propter quod non adiuvent: quod multa sunt: quod nobis ois
dunt vice avaricie sumptuose detestabuntur et fugientur

Natura	Ficura
vices	Figura
Scriptura	Mors memoria
	Dama quissima

Pratio avariciam esse fugientem ostendit non per quod
plice via. scilicet per capitum eleuatorem per mineralium siue
metallicorum occulatorem per bovis pugnacem et per ce
lestium etemplacem. **P**ratio non ostendit avariciam esse fuisse
gredia per capitum elevationem. idcirco ei per cunctas aias dicit avarici
am non habere sursum erexit et atra elevavit: celum etiam fugient
quod videre fecerit: ut eterna spina: celum quat: et celestes dant quod
sunt metu ibereant. ut ostendit Boec. v. de gero. me pliciter
ero vobis. Unica genes hoym celsus levat alterum ca
cumen. Atque levius recto stat corpore: despiciens
eras. **H**ec nisi frenum male despicias: ammonet tu
gura. Qui recto celum vultu per: exercitque fratre.
In sublime feras: omnes quod ne guarda pessum. Infes
torum sidet menses corge celsus levato. **U**bi vultus
cerestus: quod solus genes hoym alterum levat caput et
levius corpore surgit erecto: infra se respiciens etiam.
Et huius: ut hoc animus suus erigat et sublie et etrena de
spiciat ne menses guarda pessum. sub pedibus: sidet
et resideat inferior corpore. Et pessum est aduenteribus
loci. Id est vultus. Qui. i. mera. di. **L**efta cum spectac
alia: praeceps etiam sublimem dedidit: celiq; videre. Jussit: et erectos ad sidera tollere vultus.
Et Basilius in examenon dicit. Pecudes oes ter
rene sunt et ob hoc inclinans ad etram: sed hoc est platus/
cio celestis: quod est habitu corporis ratiocini dignitatem
distat a pecori: illoque facies deorsum fixa in terram
spectat: etiam caput ad celum spectat: oculi tui
superna respiciunt. Id est vultus Augustini. i. l. lxxxij. q. stio
num. q. xxvij. Et quod dicitur: misericordia parvus: quod id
circum dicitur et non volvit boiem erigere: et ad celesti
um etemplationem disponere. quod est frenis despe
critis et avaricie estibus postergari: et cor suum in cele
stes hunc studeret elevare. quod est avaricie puerum
est in excelsus cor erigit: et deinde per etemplationem
respicere: et terram per despectum a longe vider: fum il
lud Esaias. xxxij. Qui puerum avaricie in excelso ha
bitabit. Et sequitur. Regem in decoro suo videbit
et oculi eius cernent terram de loge. Eccl. avaricie

53